

gaa med til Bevillinger af langt større Rækkevidde, uagtet der undertiden kan strides om, hvorvidt de er nødvendige. Jeg vilde anse det for ganske urimeligt at nægte at foretage denne Deling, medmindre man vil gøre det ud fra den Betragtning, at man overhovedet ingen Biskopper vil have. Det er en anden Ting. Men nægte det ud fra den Betragtning, at det koster henved 30 000 Kr., lader sig i Virkeligheden ikke gøre, og endnu mindre kan man nægte det ud fra det, at den nuværende Sjællands Biskop rejser til Amerika i et Par Maaneder. Thi for det første er hans Arbejde herhjemme jo ikke lagt til Side, fordi han rejser, idet Stiftsprovsten skal træde i Stedet og udføre det i den Udstrækning, som det er ham muligt, og for det andet hører vore danske Brødre og Søstre i Amerika, saa længe de derovre har en dansk Kirke, ganske naturligt sammen med os i kirkelig Henseende og hører ind under Sjællands Biskop, da han jo er den første blandt Ligemænd, som det alt er nævnt, og altid har været den, vore Udvandrere naturligt henvendte sig til. Og han rejser jo ikke, fordi han selv er kommet paa den Tanke, men fordi begge de store danske Kirkeafdelinger mindeligt har bedt ham om at komme, og han rejser ikke med nogen som helst Uvillie fra den danske Bevillingsmagts Side; tværtimod, thi den Bevilling, som stilles til Raadighed for ham, har, saa vidt jeg ved, faaet Tilslutning fra alle Sider i den danske Rigsdag gennem Repræsentanterne i Finansudvalget. Han rejser i Virkeligheden derover som Repræsentant for den danske Kirke og for at besøge danske Menigheder derovre, der føler sig som Led i den danske Kirke, saa vi kan, synes mig, kun prise, at han har det Helbred og den Ungdommelighed, som skal til, og den Villie, som ogsaa skal til for at foretage en saadan Rejse. Denne Rejse kan lige saa lidt som hans Grønlandsrejse i Fjor, der var en ren og skær Embedsrejse, anføres imod den Bevilling, der her er Tale om.

Dernæst har man anket over, at Grænserne for de nye Stifter ikke er fastsat i Lovforslaget. Ved første Behandling gjorde jeg opmærksom paa Grunden dertil; jeg skal erindre om, at Stiftsgrænserne hidtil altid har været fastsat af Administrationen, hvad jeg kan nævne et Eksempel paa ovre fra Ribe Stift, idet der en Del af Agger Sogn blev taget fra Viborg Stift og lagt til Ribe Stift. Det er Naturforholdene, der har medført dette. Jeg nævner dette, navnlig

fordi man vist i de stedlige Sogne og Befolkningsdele, som der er Tale om at flytte fra et Sted til et andet, maa have Lejlighed til at udtale sig derom. Jeg skal ikke nægte, at min Opfattelse om Stiftsgrænser i det væsentligste falder sammen med, hvad der er fremkommet i det kirkelige Udvalg, og med det Ændringsforslag, her er optaget af Mindretallet, men jeg er ikke ganske sikker paa, om Lovgivningsmagten bærer sig klogt ad ved uden videre at fastslaa disse Stiftsgrænser i en Lov og derved afskære vedkommende Egns Befolkning fra en naturlig Henvendelse til Administrationen om deres Ønsker. Jeg finder det rigtigt, at man som foreslaaet holder Stiftsgrænserne udenfor Lovforslaget og lader dem fastsætte af Administrationen, og det forekommer mig, Rigsdagen kunde gøre det saa meget tryggere, som jeg her har udtalt, at jeg i Virkeligheden med Hensyn til dette Spørgsmaal staar paa det Standpunkt, som det kirkelige Udvalg staar paa, og meget nødigt vil fravige det.

Til disse Bemærkninger kan jeg indskrænke mig og anbefaler saaledes Lovforslaget blot med den af Udvalget foreslaaede Ændring, at Bispeædet skal være i Haderslev, det har jeg hele Tiden ment.

Ordføreren (Moltzen): Jeg er enig med den højtærede Kirkeminister i hans Udtalelser om denne Rejse til Amerika, og jeg er ogsaa enig med Ministeren i, at Sjællands Stift bør deles, det er vi i Virkeligheden alle sammen enige om, men jeg søger ikke min Støtte saa langt tilbage som i Svend Estridsøns Dage — det var helt andre Forhold den Gang, da havde man hverken Telefon, Telegraf eller Jernbaner, og hvad dermed hænger sammen, og den Gang var det en Missionskirke med store Domkapitler, der havde Masser af andre Ting, end Biskopperne nu har —, jeg tager Stilling i selve Livet, og Forholdet er dette, at Sjællands Stift er for stort, medens Lolland-Falsters Stift er for lille, og da Tiden ikke er til at oprette nye Embeder, mener jeg, vi maa have en Udligning, og det kunde ske efter det Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. C. Jacobsen og jeg ikke har stillet, fordi vi ikke kunde faa Tilslutning til det hverken i Udvalget eller andre Steder, men da vi nu hører, at der er Mulighed for Tilslutning, vil vi naturligvis gerne tage Spørgsmaalet op til Behandling mellem anden og tredje Behandling; Udvalget skal jo sammenkaldes ogsaa om andre Ting.